

Megérdemlem, nem érdemlem meg

Amint közületek egyesek lehet tudják, az elmúlt 4 évben két alkalommal vettem részt egy különleges missziói úton a Bible League nevű alapítvánnyal: 2019-ben Dél Afrikába mentem, és tavaly ugyanezzel az alapítvánnyal Mozambikban voltam. Azt kell tudni erről az alapítványról, hogy bár nyilván arra is szükség van, nem anyagi támogatást visz a világ sok országába, hanem csak az Igét – Bibliák, könyvek formájában. Ezen felül pedig olyan emberek, akik hitre jutnak rövid kiképzésben részesülnek, és aztán visszamennek a saját településükbe tovább evangelizálni. Ezeknek az utazásoknak egyik legszebb pillanatát szeretném most röviden elmondani.

Egy iskolát látogattunk meg, a Bible League képviselőjében. Ez egy olyan iskola volt, ahol több mint 1000 diák volt, 5 és 16 év között. Ez egy olyan iskola volt, ahol már korábban Bibliákat és irodalmat (Biblia tanulmányfüzeteket) osztogattak a diákoknak. Van erről a pillanatról egy nagyon megható videó, ami azt mutatja, amikor egy kis teremből kilépve, megláttuk, hogy legalább 6-700 gyerek állt egy nagy mezőn, mindegyikük kezében vagy egy Biblia. És a gyerekek integettek ezekkel a könyvekkel és Bibliákkal, ujjongtak, énekeltek, táncoltak, boldogan kiáltottak.

Őszintén mondom, hogy életem egyik legszebb pillanata volt...képzeljétek csak el azt a sok száz gyermeket, akik amikor megláttak minket... nevetnek, táncolnak, énekelnek, ujjonganak... és boldogság áradt az arcukról. És tudtad, érezted... feléd irányul ez a szeretet...ezek a gyerekek csak arra vártak, hogy megérintsd őket, hogy mosolyogj rájuk, viccelj velük, énekelj velük. Leírhatatlan volt az az öröm és szeretet hullámai, amik rám zúdultak.

És akkor, az életem egyik legszebb pillanatában, furcsamód rendkívül kényelmetlenül éreztem magam. Mert amint néztem ezeket a kisgyerekeket, kinyújtott karokkal felém, hatalmas mosolyokkal az arcukon... egy kis hang szólt a fejemben: de hát én ezt nem érdemlem meg. Még csak nem is ismerem őket, sosem tettem értük semmit, sosem találkoztam velük... nem érdemlem meg ezt a sok örömet és szeretetet. Nem érdemlem meg: örvendjétek inkább egymásnak... köszönjétek meg azoknak, akik tanítottak titeket... a tanáraitoknak, szüleiteknek, vallásitanáraitoknak... vagy dicsérjétek Istent... de ne engem. Nem érdemlem meg.

Nem érdemlem meg... Ismerős valakinek ez gondolat? Ha ismered, szinte lehetetlen, hogy ismered. Mert ebben a világban, ezekben az időkben... ezt a gondolatot nemigazán lehet hallani. Ez nem az a gondolat, amit a világ tanítani akar nekünk. A körülöttünk lévő világ épp ennek ellenkezőjét igyekszik elhíttetni velünk: hogy megérdemled. Gondolj csak a reklámokra, amelyeket látsz és hallasz, a újságban, az interneten, a tévében, a rádióban... hány alkalommal hallod ezeket a szállóigéket: vedd meg ezt vagy azt... mert megérdemled (L'Oréal: Én ezt megérdemlem, vagy sok más szlogen: Power to You!... it's me! It's about you!... I'm loving it!... – minden arról szól... hogy az életed rólad szól! És persze működik... ez az ember legmélyebb vágya... az önállóság, az életének központjában állni! – Tehát egy olyan világban élünk, amely a pozitívizmust tanítja: Akármi az, amire vágysz! Megérdemled!

Tehát amikor azon gondolkodtam, hogy az a gondolat jutott az eszembe: nem érdemlem meg a szereteteteket... ez biztosan nem a világ befolyása miatt volt. Van ugyanis egy másik közeg, ahol ezt a gondolatot gyakran hallani: nem érdemled meg! Nem érdemelsz meg semmit! Hisz gyakran mondunk, és hallunk ilyet éppen a templomban, különösen református istentiszteleten: nem érdemled meg...nem érdemlünk meg semmit. És lehet, hogy ti nem érzitek ennek a hátrányos következményeit, én viszont éppen Urkben beszéltem sok olyan emberrel, akiknek ez a gondolat éppen, hogy lehetetlenné tette azt, hogy elfogadják Isten kegyelmét: de hát én úgy sem érdemlem meg...

Látjátok, testvéreim, hogy az ellenfél, az ördög, a szétdobáló... milyen könnyen lop be szívünkbe féligazságokat – ami valójában teljes hazugságok. Egyrészt azt mondja: Isten a maga képére teremtett téged... tehát értékes vagy, úgy ahogy vagy! Ne is gondolj arra, hogy változnod kellene! Megérdemled mindenki szeretetét. Másrészt ezt mondja: Minden ember bűnös... te is... nem érdemled meg Isten szeretetét... tehát nem is fogadhatod el. És mindkét alkalommal egy olyan állítással kezd, ami igaz - de egy olyan következményre vezet, ami teljesen megakadályoz minket Isten kegyelmének és szeretetének elfogadásában.

Két szélsőséges álláspont tehát: Néhány ember nem tudja igazán elfogadni Isten szeretetét, mert úgy gondolja, hogy megérdemli – hogyha pedig megérdemled, nincs szükség kegyelemre. Néhány ember nem tudja igazán elfogadni Isten szeretetét, mert úgy gondolja, hogy nem érdemli meg - nem vagyok elég jó. Csak akkor fogadom el, ha életemben jelét látom ennek - tehát annak, amit tesztek alapján. És a döbbenetes ebben ez: mindkét szélsőséges álláspont ugyanarra a hibára, hiányra, engedetlenségre vezethető vissza - a saját magunkra való összpontosításra: Isten szeretete és kegyelme attól függ, hogy ki vagyok én, vagy attól, hogy mit tesztek, mit érzek, mit gondolok.

Pál ezt a Szentírás-részletet az alábbi gondolattal kezdi: Ti mindnyájan...és mi mindnyájan...a világ korának megfelelő életmód szerint „vándoroltunk”. És ez Pál korában és a mi korunkban ugyanaz a világszellem: te vagy az életednek központja...és minden a boldogságod célját szolgálja. És nincs olyan hit, vallás, szent könyv, amely ne ennek a szellemnek lenne kiszolgáltatva. Legyen az iszlám vagy hinduizmus, vagy buddhizmus, szikhizmus, taoizmus, még az ortodox judaizmus is... mindegyik arra épül, hogy az ember saját cselekedeteivel meg tudja szerezni üdvösségét, boldogulását, a nirvánát vagy a paradicsomot, vagy a boldogságot, a békét. Hogyha eléggé igyekszel... – segíts magadon, és az Isten is megsegít...

És akkor ott van a keresztény hit. Az evangélium. Amelyet minden népnek és minden embernek ugyanaz: mindnyájan az engedetlenség gyermekeiként kezdtünk el, a testünk vágyai szerint élünk - és mi is a harag gyermekei voltunk, mint a többiek. – innen indul... és hova érkezik? Hogy életre keltünk Krisztussal. A KERESZTÉNY hit egyedülálló azáltal, hogy nem az ember kezébe helyezi az ember megváltását, hanem egy közbenjáró, egy Megváltó kezébe.

És ezt a mindent megváltoztató kegyelmet dicséri Pál apostol ebben a levélben. Főleg az első fejezetben...talán nincs olyan bibliai könyv mely ennyire lenyűgöző módon tárgyalná Isten kegyelmét...olvasás közben eláll a lélegzeted...hogy milyen hatalmas Isten jósága az ember felé. Az első fejezet egy dicséret annak, hogy a mi üdvösségünk nem az a mi választásunk - nem mi választunk az üdvösségünkért, hanem Isten tette ezt meg az ő üdvözítő tervében. A

második fejezet egy dicséret annak, hogy a mi üdvösségünk egyáltalán nem magától értetődő... hogy magunktól mi nagy léptekkel, a világ ritmusában, a világ akarata szerint... egyenesen Isten haragja felé haladtunk.

4. vers. DE ISTEN... gazdag lévén irgalomban...minket is Krisztussal új életre keltett... - és ez a fordulat mindent megváltoztat: Isten megmutatja nekünk a szeretetét, és kegyelmét - nem azért, mert megérdemeltük. Megmutatja nekünk a szeretetét és kegyelmét: nem azért, mert nekünk kellene azt megérdemelnünk... -

Hogy csupán egy példát mondjak...amit gondolom, bárki, akinek gyermeke van, megért...egy szülő nem azért szereti gyermekét...amit tesz...hanem azért, mert az övé... - Erdélyben hallottam régen néha szülőket ilyen szavakkal fegyelmezni a gyermekeiket: ne csináld...ne légy rossz... mert akkor mama nem szeret... mama csak a jó kisfiúkat és kislányokat szereti... Pedig... Isten épp ellenkezőleg nevel minket. Isten válasza a hibáinkra a figyelmeztetés, a harag, a nagyon sok bánat... és... Jézus keresztségéért... a szeretet. És Isten szeretetében az a különleges, hogy nem várni kell arra, hogy kiérdemeld...nem várni kell arra, hogy megmutassa...hanem már be is bizonyította Jézus Krisztusban.

8-9 – Hiszen kegyelemből van az üdvösségetek...a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. – *Más szóval...* hogy senki se mondhasa: én megérdemlem... - de ennek a kegyelemnek az elfogadása nem hagy senkit érintetlenül...hanem hálás szívből akar jót cselekedni. Így fogalmaz a káté is, igaz? Három dolgot kell tudnom, hogy ezzel a vigasztalással boldogul élhessek és halhassak: Hogy mekkora az én bűnöm és nyomorúságom... hogy mi módon váltatom meg... és milyen hálával tartozom ezért Istennek... „Jó cselekedeteket cselekedni, amelyekre Isten előre elkészített, hogy azokban járjunk.”

Figyeltétek, hogy ebben a 10 versben tulajdonképpen egy csodálatos összefoglalást találhatsz az üdvtörténet egészéről: a bűnben való járástól kezdünk, és a jó cselekedetekben való járásra jutottunk. És ami közte történik, az Jézus Krisztus áldozata, aki minden lépést megtett értünk a keresztfáig:

Isten adja ezt a kegyelmet ingyen adja, de drágán vásárolta meg: Jézus vérével. Aki engedi, hogy ez a szeretet és kegyelem hatalmába kerítse... az a legcsodálatosabb dolog, ami történhet veled... Lenyűgöző... a szeretet és kegyelem áradata... és nem tudod, hogyan reagálj. Mindig így van az érdemtelen szeretettel...pont ahogyan akkor álltam ott Afrikában azzal a sokszáz gyermekkel. Azt gondoltam: de hát... nem érdemlem meg... - képzeljétek csak el, milyen elszalasztott esély lett volna az, hogyha abban a kételyben maradtam volna... Életem egy nagy esélyét szalasztottam volna el arra, hogy mérhetetlen boldogságban és szeretetben osztozzak ennyi gyermekkel... De szerencsére ez a gondolat nem tartott túl sokáig, és hamarosan közöttük álltam... öleltem őket... pacsiztam velük... játszottam, viccelődtem... énekeltem, táncoltam... részt vettem a szeretetükben. Mondanom sem kell, hogy életed egyetlen esélye, hogy azt a mérhetetlen szeretetet, ami Istentől árad, nem tétovázva, nem büszkén, hanem hálással elfogadd... És talán az első reakciód az lesz: megérdemlem... de hamarosan rájössz, mennyire tévedsz. És talán az első reakciód az lesz: én ezt egyáltalán nem érdemlem... igaz. Ez

a lényeg... hogy senki se dicsekedjen - de minden dicsőség az Övé legyen. És mi csak énekeljük: Az Úr irgalma végtelen, Ezt folyton érzem én. AMEN

Nagy Isten, Itt a Mennyben, áldott légy azért, Aki vagy. Szentháromság egy Igaz Istenként vallunk. Ezt megérteni meghaladja a gondolatainkat. Hogyan lehetséges, hogy úgy ismerünk meg Téged, mint Atyát, aki szeret minket, a Fiút, aki megvált minket, és a Szentlelket, aki betölt minket. Hálát adunk ezért, hogy nem fedsz fel minden titkot számunkra az üdvösségünkkel kapcsolatban. Ezáltal megtanítasz arra, hogy hogy bízzunk Benned, mint egy gyermek bíz az atyjában.

Hálát adunk neked, hogy idén másodszor is együtt lehetünk, mint anyaszentegyházad egy kicsiny része, és add hogy ma délután is szóljon a Te igédből a feddés, a megbocsátás és megszentelés szavai. Kérünk, hogy Lelked töltsé be ezt a teret, lágyítsa meg a szíveket, és jusson be a legbelsőnkbe, oda ami az emberek előtt rejtve de előtted kitérve van. Kérünk, áldd meg együttlétünket. Atya, Fiú, Szentlélek, légy velünk. ÁMEN

Mi Atyánk, amit Pál apostol sok száz évvel próbált szavakba önteni a Te dicsőségedről, lélegzetelállító. És mégis, érezzük, hogy mind az Ő, mind a mi szavaink kifejezni azt, amit teszel velünk...hiányosak. Emberi szó nincs arra, amit te cselekszel. Illetve... ezek a szavak léteznek, de sokszor reménytelenül hiányosak. Mert ha azt mondjuk: szeretet... akkor az evilági szeretetre gondolunk, és látjuk, hogy gyakran gyenge és üres. Amikor azt mondjuk: kegyelem... az emberi köztünk mutatott kegyelemre gondolunk, amely gyakran hatalmat akar gyakorolni. De Urunk, Te magad mutattad meg nekünk, hogy mi a valódi szeretet és kegyelem: éspedig a Krisztus szolgálata által. Akkor történt, amikor Jézus Krisztus emberré lett értünk, és a dicsőséges testével a keresztre vette bűneinket, hiányosságainkat. Értünk. A helyünkben.

De Uram, kérünk, engedd meg, hogy Krisztus ezen helyettesítő áldozata legyen életünk egyetlen alapja. Kérünk, adj nekünk a Szentlelkedből, hogy Ő megtanítsa bennünket ebben a hitben élni, hogy minket betöltsön, hogy a hittel kapott szeretetet és kegyelmet másokkal is meg tudjuk osztani.

Szeretnénk a Te gyülekezetet, a Te egyházad lenni. Szeretnénk szeretni téged. Szeretnénk téged választani. De kérünk, hogy felismerjük, hogy először téged szerettél, kegyelmet adtál, választottál ki, Jézus Krisztusért egyedül. ÁMEN